

عنوان مقاله:

بررسی آداب و رسوم خانقاه

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی و چهارمین همایش ملی پژوهش های مدیریت و علوم انسانی در ایران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

منیره نصری حسنی - مدرس گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه جامی

عیسی عالی پور - مدرس گروه زبان و ادبیات فارسی دانشکده سماء نجف آباد

خلاصه مقاله:

خانقاه معرب خانگاه و ترکیبی از خانه و گاه است که برای نخستین بار در سده چهارم به منظور تعلیم و تربیت اسلامی و تزکیه نفس و خدانشناسی و محلی برای جمع شدن صوفیان شکل گرفت. پژوهش حاضر که با هدف بررسی تاریخچه خانقاه و آداب و رسوم صوفیان، با رویکردی توصیفی تحلیلی و محتوایی، با استفاده از منابع کتابخانه ای به روش بنیادی صورت گرفته بر آن است نشان دهد که: 1. ادبیات صوفیه و جماعت های صوفیان، خانقاه، تاثیرگذارترین نهاد تربیتی تاریخ اسلام را به وجود آورد. 2 به مریدان شیخ مشایخ اهل طریقت برای اداری امور خانقاهی، آداب و رسوم خاصی در نظر گرفته بودند که توسط ارایه میگردید که برخی از آنها عبارتند از: چله نشینی و ذکر گفتن، خرقه پوشیدن، توبه و سر و ابرو تراشیدن، سماع. 3. زنان صوفی نیز با توجه به ویژگی ها و محدودیت هایی که داشتند در کنار همسرانشان در خانقاه به سیرو سلوک می-پرداختند.

کلمات کلیدی:

خانقاه، صوفیه، ذکر و سماع، آداب و رسوم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/713997>

